

A close-up photograph of a peacock feather, showing its characteristic concentric rings of color. The central part of the feather is a deep, iridescent blue, surrounded by a ring of bright green, which is further encircled by a band of golden-yellow and brown. The feather's structure is highly detailed, with fine, parallel lines creating a shimmering effect. The word "HERA" is superimposed in a bold, teal-colored font over the central blue area.

HERA

DADES PERSONALS.

Nom grec: Ἥρα.

Nom llatí: Juno.

Progenitors: Rea i Cronos.

Germanes/s: Hèstia i Demèter; Hades, Posidó i Zeus.

Generació dels déus olímpics.

Casada amb el seu germà Zeus.

Descendència amb Zeus:

- Femenina: Ilítia (deessa dels parts) i Hebe (deessa de la joventut).
- Masculina: Ares (déu de la guerra) i Hefest (déu del foc i dels metalls).

Deessa de:

- L'Olimp i de la resta de dees.
- De les dones casades i del matrimoni.

Atributs: paó, magrana, lliri i ceptre.

- A vegades és representada amb una diadema, símbol de poder. És gelosa i venjativa.

La deessa Juno,
Alonso Cano, 1638-51

*El paó queixant-se
a Juno,*

Gustave Moureau, 1881

MITES IMPORTANTS.

ARGOS.

Argos era un gegant que es caracteritzava per tenir una gran força i posseir molts ulls repartits per tot el cos.

Hera li encarregà la guàrdia de la vaca Ío de la qual estava gelosa. Argos la fermà a una olivera i gràcies als seus múltiples ulls podia vigilar-la, ja que només dormia la meitat, l'altra meitat sempre estava desperta.

Un dia Hermes va rebre l'encàrrec de Zeus d'alliberar-la i matà Argos. Hera per immortalitzar el seu ajudant, va traslladar els seus ulls a les plomes de l'au que li estava consagrada: el paó.

Juno i Argos, Rubens, 1610

PERSECUCIONS AMANTS I FILLS DE ZEUS.

- Hèracles: fill de Zeus i la mortal Alcmena.

És qui més pateix la còlera d'Hera. D'infant ha de batre's amb unes serps que li envia la deessa a les quals ofega. D'adult és embogit per Hera i mata els seus fills. Com a càstig, ha de portar a terme dotze treballs terribles que poden acabar amb la seva vida. Surt indemne de tots i, finalment, aconsegueix la immortalitat. El seu nom honra la deessa: la glòria d'Hera (Ἥρα i κλέος). Es diu que Zeus l'enganyà per tal que alletàs a Hèracles; quan aquesta ho descobrí allunyà l'infant del seu pit, de la llet que sorgí es formà una línia blanca al cel: la Via Làctia.

Naixement de la Via Làctia, Rubens, 1636

- Ío: princesa d'Argos i sacerdotessa d'Hera.
 - Zeus s'uneix a ella i per evitar la ira d'Hera la transforma en una blanca vedella. Però Hera sospita i li exigeix a Zeus que li consagri l'animal. Així Hera la posa sota la custòdia d'Argos. Zeus es compadeix d'Ío i ordena a Hermes que l'alliberi matant a Argos. No obstant, el seu consol és breu, ja que Hera li envia un tàvec que la turmenta constantment.
- Sèmele: filla de Cadme, rei de Tebes.
 - Zeus, transformat en humà, manté relacions amb Sèmele. Hera s'assabenta i es transforma en humana per guanyar-se la seva confiança. Poc a poc, la fa dubtar sobre la veritable personalitat del seu amant. Zeus li ha promès concedir-li tot el que vulgui i Sèmele li demana que es mostri en tota la seva glòria. Així, Zeus apareix amb tots els seus rajos i trons que fulminen l'amant i obliguen al déu a agafar el fetus que portava Sèmele i introduir-lo en la seva cama. Aquest descendent serà Dionís.

TIRÈSIES.

A causa d'una discussió amb Zeus sobre qui gaudia més intensament dels plaers amorosos, si l'home o la dona, consultaren Tirèsies, l'il·lustre endeví grec, que havia experimentat els dos sexes. Aquest donà la raó a Zeus i digué que la dona. Hera, enfurida, privà de la vista a Tirèsies.

IRIS.

És la missatgera dels déus i serventa d'Hera. Simbolitza l'arc de Sant Martí, la unió entre la Terra i el Cel, entre els homes i els déus. És representada amb ales.

La queixa del paó, Walter Crane, 1881

